

بنام خداوند یکتا

مصیبت عالم از جاهلیست که خود را بطراز علم مزین نماید و ظاهر کند، چه که عباد بیچاره را از ما یَنْفَعُهُمْ منع مینماید و بما یَضُرُّهُمْ امر میکند، از علم جز الفاظ معدوده محدوده ندیده و نشنیده‌اند، وهم را یقین دانسته‌اند و صنم را بجای صمد اخذ نموده‌اند، عهد و میثاق الهی را از قلب محو کرده‌اند، از اوهام ظاهر و باوهام متکلم و الی الاوهام راجع، حق منیع عباد خود را از نفوس مذکوره و امثال آن حفظ فرماید، بشنو ندای مظلوم را که خَالِصًا لِرُوحِهِ اللهُ تَكَلَّمَ مینماید و ترا بثبوت و رسوخ و استقامت امر میکند، أَنْ اَعْمَلْ بِمَا أَمَرْتُ بِهِ فِي الْكِتَابِ وَبِمَا نَزَلَ فِيهِذَا اللَّوْحِ الْمُبِينِ، الْبَهَاءُ عَلَيْكَ وَعَلَى كُلِّ عَبْدٍ شَرِبَ رَحِيقَ الْاِسْتِقَامَةِ بِاسْمِ رَبِّهِ الْقَدِيرِ.